

Ser du ljuset?

Nina Matthis 5 juni 2009

(inlagd som Soul Word 24 juni)

Har du lagt märke till hur ljuset ökar på jorden?

Jag har lagt märke till det. Men det är långt ifrån alla som har gjort det. Det där ljuset är lite svårt att förklara för de människor som inte ser det riktigt än. De tittar upp mot himlen och försöker se om solen lyser en aning starkare. Eller om kvällarna är ljusare än förr. Eller om solen glittrar i vattnet på ett nytt, kanske gnistrande vis. Men även om de vill, så tycker de att ljuset är ungefär som förr. De ser just ”ingenting nytt under himlen”.

En efter en vaknar vi upp, och får uppleva hur Ljuset tänds som inifrån oss själva. Det är ingenting som vi har räknat ur eller ens strävat efter. Men själen kan inte vänta längre. Den låter sitt ljus öka inom oss, ungefär som i ett rum där någon skruvar upp en dimmer. En sådan där lampa som smyger fram ljuset, nästan så det inte märks hur allt förändras. Vi märker det inte förrän vi ser oss omkring och upplever Ljuset överallt, vart vi än vänder oss.

Var kommer ljuset ifrån? Är det bara jag som ser det? kanske vi frågar oss.

Men det är två stycken ganska enfaldiga frågor. Själen är så nära, och vår Närvaro så intensiv, att vi har svaret i samma stund som vi ställer oss den första frågan. Och den andra frågan får sitt svar av de människor vi möter, som vittnar om samma besynnerliga ljus. Själen har tänt sitt ljus inom oss, och vi är många, många som lägger märke till effekterna. Vi puttar lätt på varandra och ställer en relevant fråga, som vi faktiskt på riktigt undrar: ”Du, *den nya tiden*... Är det den som lyser? Är det den som *redan är här*?”

Nej, själen kan inte vänta längre. Ljuset bara ökar och ökar inom oss. Det ljus som är vi själva, och som förverkligar det vi *är*. Fast vi just inte har tänkt på det innan.

Har du lagt märke till hur ljuset ökar inom dig?

Jag vet, det behöver inte alltid vara så himla behagligt eller kul. Våra tankar kan göra motstånd, våra känslor kan göra motstånd – ungefär som våra ögon drar ihop sig helt naturligt och kisar i det starka solskenet. Men sakta så vänjer vi oss. Vi märker knappt ens att vi blir ljusare och ljusare, liksom inifrån. Inte förrän vi ser oss omkring och upplever LJUSET PÅ JORDEN börjar vi förstå vad som har hänt.

- Ser du ljuset? frågar vi någon som kommer förbi.
- Vilket ljus? kan svaret vara då.

- Jag kan inte riktigt förklara. Men om du väntar lite, så kommer du också att se det snart. Om du släpper fram ditt eget inre ljus, så kommer du till sist att se Ljuset precis överallt. Och i alla.

Vi kan inte begära att alla människor ska förstå vad vi pratar om. Men vi kan älska dem. Vi kan faktiskt älska fram det där ljuset hos varandra och på så sätt skapa en helt ny Jord! Jag vet inget bättre sätt. Och vi kan inte annat, för Kärleken strålar som av sig självt.

© Nina Matthis, juni 2009